

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

AWARD

Case No. B71

Chamber Two

پرونده شماره ب - ۷۱

شعبه دو

حکم شماره ۷۱-۲ ب-۲۷۷

دیوان داورى دعاوى ایران - ایالات متحدہ

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داورى دعاوى ایران - ایالات متحدہ
فیت شد - FILED	
Date	۱۳۶۵ / ۹ / ۲۵
	16 DEC 1986
	B71

دانشگاه ایالتی نیویورک ، دانشکده علوم محیط زیست و جنگلداری ،

خواهان ،

- و -

وزارت فرهنگ و آموزش عالی و

جمهوری اسلامی ایران ،

خواندگان.

DUPLICATE
ORIGINAL
نسخه برابر اصل

حکم

اول - مقدمه و سابقه امر

۱ - ادعا بابت مبلغ ۱۴۳۷/۶۵ دلار شهریه و سایر مخارجی است که در ارتباط با تحصیل یکی از اتباع ایران، بنام آقای یدالله دلاویز ("دانشجو") که طی سال تحصیلی ۱۹۷۸-۷۹ (۵۸ - ۱۳۵۷) در دانشکده علوم محیط زیست و جنگلداری دانشگاه ایالتی نیویورک، ("خواهان") در ایالات متحده شاغل به تحصیل بوده، حسب ادعا بر ذمه وزارت فرهنگ و آموزش عالی ("خواننده") بوده و معوق مانده است.

۲ - دولت ایالات متحده بدواً این ادعا را طبق بند ۳ ماده سه بیانیه حل و فصل دعاوی به عنوان ادعای کمتر از ۲۵۰،۰۰۰ دلار مطرح نمود و بعداً طی دادخواست تکمیلی خود که در ۱۹ فوریه ۱۹۸۵ (۳۰ بهمن ماه ۱۳۶۳) به ثبت رسید، درخواست کرد ادعا بعنوان یک ادعای رسمی مشمول بند ۲ ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی، مجدداً طبقه بندی گردد و اظهار داشت که خواهان طبق تعریف بند ۴ ماده هفت بیانیه حل و فصل، یک واحد تحت کنترل تقسیمات فرعی سیاسی ایالات متحده می باشد. خواننده در پاسخ استدلال نمود که مدارک تسلیمی برای اثبات این مطلب که خواهان تحت کنترل تقسیمات فرعی سیاسی ایالات متحده بوده، کافی نیست و به تجدید طبقه بندی ادعا اعتراض نمود.

۳ - دیوان طی دستور مورخ ۳ آوریل ۱۹۸۶ (۱۴ فروردین ماه ۱۳۶۵) ادعای مزبور را یک ادعای رسمی اعلام کرد و به روسای مشترک دفتر دستور داد که آنرا طبقه بندی مجدد نمایند (۱). دیوان طی دستور مورخ ۱۹ ژوئن ۱۹۸۶ (۲۹ خرداد ماه ۱۳۶۵) در پاسخ به اعتراضاتی که خواننده مطرح کرده بود، تأیید نمود که تصمیم دیوان دائر بر تجدید طبقه بندی ادعا، یک تصمیم اداری بوده و نه یک تصمیم قضائی.

(۱) براین اساس، شماره پرونده از ۱۰۰۱۲ به شماره ب - ۷۱ تغییر کرد.

۴ - پس از تبادل لوایح، دیوان طی اطلاعیه مورخ ۱۷ سپتامبر ۱۹۸۶ (۲۶ سپتامبر ۱۳۶۵) به طرفین اطلاع داد که نظر به ماهیت ادعاء دیوان در نظر دارد براساس مدارک تسلیمی رای صادر نماید، مگر آنکه هریک از طرفین تا ۱۳ اکتبر ۱۹۸۶ (۲۱ مهرماه ۱۳۶۵) درخواستی جهت تشکیل جلسه استماع ثبت نماید. چون دیوان درخواستی در این مورد از هیچیک از طرفین دریافت نکرده است، لذا براساس مدارک تسلیمی اقدام به اتخاذ تصمیم می‌نماید.

دوم - صلاحیت

الف - طرفین

۵ - بر اساس مدارک تسلیمی، برای دیوان محرز شده است که خواهان یک موسسه آموزش عمومی است که طبق قانون مصوب مجلس قانونگذاری ایالت نیویورک ایجاد شده و ایالت نیویورک یکی از تقسیمات فرعی سیاسی ایالات متحده است و بودجه موسسه خواهان از محل وجوه عمومی تامین می‌شود و هیئت امنای موسسه خواهان مرکب است از افرادی که توسط فرماندار ایالت نیویورک منصوب می‌شوند، بعلاوه عده‌ای از مقامات عمومی منتخب مردم. بنابراین، دیوان خواهان را طبق تعریف بند ۴ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی، یک واحد تحت کنترل تقسیمات فرعی سیاسی "ایالات متحده" می‌داند.

۶ - خواننده، به عنوان یک وزارتخانه دولت جمهوری اسلامی ایران، آشکارا مشمول تعریف "ایران" مندرج در بند ۳ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی است.

ب - ادعا

۷ - اکنون که محرز شد دعوی مطروح، دعوائی بین ایالات متحده و ایران (طبق تعریف بیانیه حل و فصل دعاوی) است، سئوالی که باقی می ماند این است که آیا ادعا، طبق الزام بند ۲، ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی، از "ترتیبات قراردادی (فیمابین ایران و ایالات متحده)"، به منظور خرید و فروش اجناس و خدمات" ناشی می شود، یا خیر.

۸ - خواهان اظهار می دارد که ادعا شامل دین ایجاد شده در اثر قراردادی است که وی و خوانده به منظور ارائه خدمات آموزشی به دانشجوی منتخب خوانده، منعقد کرده اند بودند و استدلال می کند که بدین ترتیب، ادعا از ترتیبات قراردادی به منظور خرید و فروش ناشی می شود. گوا اینکه آموزش یک دانشجوی معرفی شده می تواند موضوع ترتیبات قراردادی جهت خرید و فروش خدمات باشد (رجوع شود به: دانشگاه ایالتی علوم و تکنولوژی آیوا بطرفیت وزارت فرهنگ و آموزش عالی و جمهوری اسلامی ایران، حکم شماره ۲ - ۷۲ ب - ۲۷۶ (مورخ ۱۶... دسامبر ۱۹۸۶ برابر با ۲۵... آذرماه ۱۳۶۵)، لکن بدلایلی که ذیلا" تشریح می شود، دیوان متقاعد نشده است که در پرونده حاضر، یک چنین ترتیبات قراردادی بین خواهان و خوانده وجود داشته است.

سوم - دلایل حکم

۹ - دانشجو در پائیز ۱۹۷۷ برای دوره فوق لیسانس شیمی در موسسه خواهان تقاضای پذیرش کرد و به عنوان بخشی از جریان تقاضا، یک نامه محرمانه تامین هزینه تسلیم نمود، مبنی بر اینکه دانشگاه جندی شاپور ایران برای دوره تحصیلی مورد نظر در موسسه خواهان به وی کمک مالی خواهد کرد. این نامه به تأیید رئیس دانشکده علوم دانشگاه جندی شاپور رسیده بود و خواهان اظهار می دارد که بر اساس این تضمین کمک

مالی، به دانشجوی مذکور پذیرش داد.

۱۰ - سال بعد، دانشجو با در دست داشتن نامه مورخ ۲۶ ژوئیه ۱۹۷۸ (۴ مردادماه ۱۳۵۷) خوانده، برای ثبت نام در موسسه خواهان در دانشگاه حاضر شد. خواهان ادعا می‌کند که این نامه "یک فرم استاندارد قرارداد کمک هزینه تحصیلی" است که خوانده از طرف سایر دریافت کنندگان بورس به خواهان می‌داد، با این تفاوت که نامه ای که این دانشجو ارائه داد، حاوی یک "اشتباه تحریری بی اهمیت" بود.

۱ - نامه کمک هزینه تحصیلی در قسمت مربوطه به شرح زیر است:

قابل توجه مقامات ذریبط

بدینوسیله گواهی می‌شود که آقای یدالله دلاویز که در رشته شیمی پولیمر در دانشگاه کالیفرنیا جنوبی تحصیل می‌کند، به دریافت بورس تحصیلی از وزارت علوم و آموزش عالی نایل آمده است.

در نامه قید شده است که کمک هزینه اعطائی ۰۰۰ شامل شهریه دانشگاه نیز می‌باشد و در خاتمه آن آمده است:

از دانشگاه مربوطه درخواست می‌شود صورتحسابهای دانشجوی فوق الذکر را برای پرداخت به سفارت شاهنشاهی ایران ارسال دارد.

۱۲ - خواهان اظهار می‌دارد که علیرغم اشاره به دانشگاه کالیفرنیا جنوبی در نامه بورس تحصیلی، به دلیل آنکه دانشجو قبلاً از دانشکده (علوم محیط زیست و جنگلداری) آن دانشگاه تقاضای پذیرش کرده بود و دولت ایران از طریق دانشگاه جندی شاپور گواهی کرده بود که هزینه تحصیلی دانشجو را در آن دانشکده تامین خواهد کرد، بنابراین حسابدار دانشکده "اشاره آشکارا غلط به دانشگاه کالیفرنیا جنوبی را به عنوان

یک اشتباه تحریری بی اهمیت" تلقی کرد. خواهان اظهار می دارد که پس از آنکه دانشجو اطمینان داد که موافقتنامه کمک هزینه تحصیلی تصحیح شده ای ارائه خواهد داد، دانشکده مزبور به وی اجازه داد که ثبت نام کرده، و در کلاسها شرکت کند تا وقفه ای در تحصیل وی ایجاد نشود.

۱۳ - دانشجو در پائیز ۱۹۷۸ و بهار ۱۹۷۹ در کلاسها حضور یافت. صورتحساب شهریه و سایر هزینه‌های دانشجو برای نیمسال پائیز ۱۹۷۸ به مبلغ ۵۰۷/۶۵ دلار و شهریه نیمسال بهار به مبلغ ۹۳۰/- دلار برای سفارت ایران ارسال گردید، ولی وجه آن پرداخت نشد. خواهان اظهار می دارد که دولت ایران به موجب قرارداد کمک هزینه تحصیلی، متعهد است این مبلغ را بپردازد.

۱۴ - هرچند نامه مزبور در حکم پیشنهاد خرید خدمات آموزشی برای استفاده دانشجوی مذکور در نامه است (رجوع شود به حکم شماره ۲- ۷۲ب - ۲۷۶ مورخ ۱۶۰۰ دسامبر ۱۹۸۶ برابر با ۲۵۰۰ آذرماه ۱۳۶۵، صادره در پرونده دانشگاه ایالتی علوم و تکنولوژی آیوا بطرفیت وزارت فرهنگ و آموزش عالی جمهوری اسلامی ایران) بااینحال این سؤال مطرح می شود که آیا خواهان واجد شرایط برای قبول پیشنهاد بوده است یا خیر. در نامه مزبور اشاره ای به خواهان نشده و موسسه دیگری، یعنی دانشگاه کالیفرنیا جنوبی در آن ذکر شده است. مدارک تسلیمی حاکی است که دانشجو قبل از تاریخ این نامه هرگز در دانشگاه کالیفرنیا جنوبی ثبت نام نکرده بود. بر این اساس، دیوان معتقد است که اشاره به دانشگاه کالیفرنیا جنوبی را صرفاً "نباید بعنوان تعریف دانشجو تلقی کرد. این اشاره [به دانشگاه کالیفرنیا جنوبی] را می توان به عنوان محلی که دانشجو قصد تحصیل در آنرا داشته تفسیر کرد که بدین ترتیب پیشنهاد به دانشگاه کالیفرنیا جنوبی محدود شده است و یا آنطور که خواهان اظهار نموده، این اشاره را می توان باید به عنوان "یک اشتباه تحریری بی اهمیت" تلقی نمود.

۱۵ - دیوان متذکر می شود هنگامی که دانشجو این نامه را در موقع نام نویسی ارائه داد، خواهان خود متوجه ابهامی که اشاره به دانشگاه کالیفرنیا جنوبی ایجاد می‌کند، گردید و بر آن اساس، حسابدار خواهان از دانشجو اطمینان حاصل کرد که وی نامه جدیدی ارائه خواهد داد که در آن یا عنوان قبلی از نامه حذف شود و یا موسسه خواهان به عنوان محل تحصیل دانشجو، در آن قید گردد. معهدا به دانشجو اجازه داده شد، ضمن انتظار دریافت نامه تصحیح شده، در دانشکده ثبت نام کرده، تحصیل خود را ادامه دهد. لیکن، سند تصحیح شده هیچگاه دریافت نگردید.

۱۶ - این اشاره به یک دانشگاه دیگر، همانطور که خواهان متوجه آن شده، در پیشنهاد ایجاد ابهام کرده است. تحت این شرایط و با توجه به اینکه خواننده بعداً توضیحی نداده و نامه را تأیید نکرده، دیوان معتقد است که خواهان از عهده اثبات این امر که برای قبول پیشنهاد مندرج در نامه حائز شرایط بود، برنیامده است.

۱۷ - به همین نحو، تضمین کمک مالی نیز که دانشگاه جندی شاپور طی نامه محرمانه مربوط به کمک هزینه تحصیلی گواهی کرده، نمی تواند مبنای ترتیبات قراردادی برای خرید و فروش خدمات بین خواهان و دانشگاه جندی شاپور را تشکیل بدهد. دانشگاه جندی شاپور با صدور چنین گواهی، صرفاً تأیید کرده که وجوه مورد اشاره در نامه را در اختیار دانشجو خواهد گذارد و به آن وسیله خود را متعهد به پرداخت شهریه دانشجو ننمود.

۱۸ - تحت این شرایط، دیوان متقاعد نشده است که بین خواهان و خواننده ترتیبات قراردادی برای خرید و فروش خدمات وجود داشته است. بنابراین، ادعا باید به دلیل فقد صلاحیت مردود شناخته شود.

چهارم - هزینه ها

۱۹ - هریک از طرفین باید هزینه های داوری مربوط به خود را تقبل نماید.

پنجم - حکم

۲۰ - به دلایل پیش گفته،

دیوان حکمی به شرح زیر صادر می کند:

(الف) ادعای دانشکده علوم محیط زیست و جنگلداری دانشگاه ایالتی نیویورک، به دلیل فقد صلاحیت، مردود اعلام می شود.

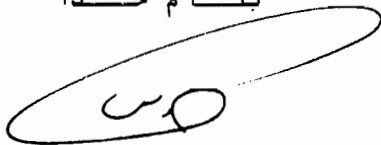
(ب) هریک از طرفین باید هزینه های داوری مربوط به خود را تقبل نماید.

لاسه، بتاريخ ۱۶۰۰۰ دسامبر ۱۹۸۶ برابر با ۲۵۰۰۰ آذرماه ۱۳۶۵

روبرت برینر
رئیس

بنام خدا

حمید بهرامی - احمدی

موافق در نتیجه

جرج اچ. آلدریچ